

Визначено переможців конкурсу соціальної реклами

Утретє в Луцьку пройшов конкурс соціальної реклами. У номінації «Друківана продукція» перемогу здобули Волинська обласна громадська організація «Центр практичної психології сім'ї «Любисток», у номінації «Макет для зовнішньої реклами» — Волинське православне братство тверезості ім. святого праведника Іоанна Крондштатського, у номінації «Відеоролик» — авторський колектив студії «Proaction» у складі Антона Аношина та Миколи Мартинюка.

Завдяки відеоконтролю на постах ДАІ затримали 12 автомобілів

Усі стаціонарні пости Державтоінспекції на Волині обладнані системою відеоконтролю «Рубіж», головне завдання якої — виявляти транспортні засоби, які викрадені або перебувають під арештом. До цього «чорного списку» входять також транспортні засоби, власники яких виплачують кредити, аліменти або мають заборгованість за штрафами. З початку місяця було затримано 12 автомобілів.

Україною можна запросто подорожувати й автостопом

Побачити чимало цікавих місць, набратися неймовірних вражень, стати учасником цікавої пригоди — усе це можна завдяки подорожуванню автостопом. Для тих, хто не знає, автостоп — це безкоштовний спосіб пересування до пункту призначення попутними автівками. Молоді люди із піднятим догори великим пальцем, які зупиняють автомобілі на великих дорогах, швидше асоціюються з США чи країнами Єврозою. Та наш співрозмовник Юрій Сардак запевняє, що й Україною можна їздити автостопом.

Кажуть, найважче — вперше вийти на дорогу і зупинити зустрічну автівку. Але одного разу спробувавши, «підсидаєш» на автостоп назавжди. Ще б пак, адже це ідеальний варіант для бюджетних подорожей, приправлений цікавими пригодами. Так було у випадку із Юрком. Якось однокласник запропонував йому поїхати в Крим автостопом. І понеслось.

— Перед поїздкою вирішив трохи розвідатися, що таке автостоп і з чим його їдять. Прочитав одну невелику книжку Антона Кротова, звідки дізнався чимало практичних речей, а також те, що є різні методи стопу. Виявляється, умільці, крім автівки, можуть напроситись у потяг, корабель та навіть у літак, — починає розповідати Юрко. — Отож, назбиравши інформації, ми спакували рюкзаки і вирушили в дорогу. Стартували з Києва. Спершу застопили легкове авто. Водій нас підвіз до Білої Церкви. По дорозі попросив 50 гривень. Та ми зробили вигляд начебто не чули. Звідси й перший мій висновок: одразу попереджати водіїв, що за дорогу тобі нічим платити, навіть якщо це й не так.

Цілопоїздки хлопців було село Веселе неподалік від Судака. Дорогою стопери змінили близько 15 автомобілів і три ночі провели в наметі.

— Якось застопили вантажівку, в якій водій виявився волинянином. Він неймовірно зрадів нам. Тут же почав телефонувати дружині і розповідати, що підвозить своїх земляків, — пригадує Юрій. — Ці люди виявилися дуже щедрими, пригощали нас кавою та солодощами, а потім ще й дали по кілька гривень на чай.

Наступний висновок, який зробив стопер-початківець, — суть автостопа в подорожі, часто досить спонтанний.

— Один з автомобілів, у який ми сіли, прямував на Одесу. Спочатку думали лише трохи підїхати, але потім вирішили заскочити ще й в Одесу. На пляж дістались, коли було вже темно, розклали намет, товариш ще скупувся і влягся спати. Ми добряче відхилилися від свого маршруту, але в цьому весь кайф автостопа — пригоди і подорожі. Але на це потрібен час, отож, рушаючи в

таку мандрівку, не варто обмежувати себе якимись конкретними датами. Хоча є така річ, як швидкісний стоп. Тоді автостоппики дістаються до місця призначення навипередки, — ділиться хлопець.

За кілька днів мандрівники доїхали до Криму. Пробувши у Веселому чотири дні, насолодившись вільним від туристів пляжем, вирішили переїхати в Лису Бухту.

— Застопили автівку з інтернаціональною парочкою: німкеня та єврей. Вони подорожували нашою країною, користуючись досить цікавим англійським путівником, виданим десь у Європі. Незважаючи на деякі дуже смішні переклади, типу «маршрутка стейшн», путівник виявився інформативно насиченим. Там було чимало інформації про Луцьк і навіть про музей-скансен у Рокинях. Ми також на ламаній англійській намагалися чим більше розповісти цим туристам про Україну, — ділиться хлопець.

Так, за першу свою автостоп-андрівку Юрко зробив чимало корисних висновків. Каже, що незважаючи на відсутність умов, стопер будь-коли має виглядати чисто й охайно. Адже людину в брудному одязі та зі стійким запахом навряд чи погодиться хтось підвозити. Також стопер на озброєнні завжди повинен мати якісь цікаві історії або ж просто любити поговорити.

— Зазвичай водії погоджуються брати попутників тільки через те, що так їм буде веселіше в дорозі, й вони точно не заснуть. Автостоппери — це такі собі психологи для водіїв. Ти маєш чомно вислухати його, звеселити добрим словом, в жодному разі не критикувати музику, яка грає в авто. Якщо вас їде двоє, то хтось один може дозволити собі поспати, а інший мусить розважати водія, слід-

кувати за дорогою й за тим, аби не трапилось ніяких неприємностей. Ще варто навчитись «ніжно» закривати двері, бо ті, хто гримає, створюють такий собі негативний імідж автостопера, — ділиться Юрко.

Новоспечений автостоппер радить подорожувати в парі — хлопець та дівчина: не так страшно, як самому, і не так небезпечно, як двома дівчатами, та й водії, виходячи з принципів власної безпеки, таким зупиняться швидше. Бо, побачивши на дорозі двох хлопців, можуть побоятись підвозити, мовляв, якісь бандюки вештаються. Часто стопери, виходячи на дорогу, беруть з собою табличку, де написано пункт призначення. Юрій каже, що це ефективно тоді, якщо ти стоїш неподалік великого роздоріжжя або їдеш дуже далеко. За його словами, більшість розуміє такий жест, як протягнута рука з піднятим догори великим пальцем, хоча деякі водії з вікон авто теж можуть показувати вам «люкс».

Цього року влітку Юрій чимало подорожував, і практично всюди — автостопом. Цим довів собі й іншим, що Україною можна запросто мандрувати у такий спосіб. Відчув також на власній шкурі, що таке стоп поїздом, бо довелося їхати в купе провідника з Луцька до Івано-Франківська. Випала й поїздка на таксі, при цьому з Дубна до Тернополя, і абсолютно безкоштовно. А на одному з музичних фестивалів познайомився з кількома поляками, які в Україну приїхали автостопом і тим же методом продовжили тут мандрувати. Один з них відмітив, що в нас не так вже й важко стопити, десь так, як і в Польщі. Найкраще ж подорожувати попутними авто у Німеччині.

Ольга УРИНА

У Володимирі розкопують масові поховання поляків 1941-го

Усерпні експедиція ДП «Волинська старожитності» розпочала третій сезон дослідження на території давньоруського городища у місті Володимирі-Волинському. Роботи на городищі ведуться на двох основних об'єктах: стіні і фундаментах замку Казимира Великого XIV ст. і масовому похованні громадян II Речі Посполитої, розстріляних 1941 року.

Минулого року експедицією ДП «Волинська старожитності» було досліджено і екстеровано 367 поховань. Цього року продовжено дослідження поховальної ями у розкопі №1, екстеровано ще 160 поховань. На відстані 0,4 м на північ від першої поховальної ями розміщена поховальна яма №2, в якій виявлено ще майже 150 поховань. Це і військові, і цивільні чоловіки, жінки та діти.

Супровідний матеріал складається з монет різних років і різних номіналів, велика колекція монет в одному гаманці, виявлено речі особистої гігієни, а також велику кількість гудзиків із польським орлом (в тому числі польських моряків), офіцерська кокарда з орлом.

Численними цьогорічними знахідками є одяг розстріляних — від окремих його фрагментів (погони польського жовніра) до цілих елементів (курточка, шарф тощо). Знахідки гільз від патронів у поховальних ямах належать як зразкам

зброї радянської, так і німецької. Остання, як відомо з історичних джерел, використовувалася енкаведистами під час розстрілів польських військовополонених у Катині під Смоленськом.

Є всі підстави вважати розстріляних громадянами II Речі Посполитої, представниками замощених верств — людьми, що були ворожими радянській владі. А тому і розстріляними 1941 року у Володимирі-Волинському. Остаточне слово залишається за антропологами, дослідження яких ще тривають.

Запорізькі старшокласники ставлять по 5 гривень на бійки серед малюків

У Запоріжжі батьки учнів молодших класів місцевої школи № 65 вимагають заборонити тоталізатор, яким захопилися старшокласники закладу: вони ставлять на бійки малюків.

Як пише газета «Сьогодні», мати чотирикласника Тетяна Кузнецова каже, що докопалася до шокуючих фактів: «Я дізналася, що старші школярі змушують битися молодших, самі ж роблять ставки на того, хто перемає. Ми з іншими батьками вже написали заяви в міліцію, адже мій син теж побічно постраждав від подібного

тоталізатора».

За словами батьків, тих, хто будуть битися, старшокласники вибирають спонтанно, а ставки на переможця невеликі — до п'яти гривень.

У школі жодних проблем не бачать: «Конфліктні ситуації були, одна з них — через дівчинку, — говорить директор школи Світлана Чомова. — Інциденти були вчирпані і ніякого тоталізатора немає. Старшокласники обурені, що їх так очорнили і готові, як вони мені сказали, влаштувати «стрілку» тим, хто їх обмовляє».

Відкрито перший підземний музей скульптур

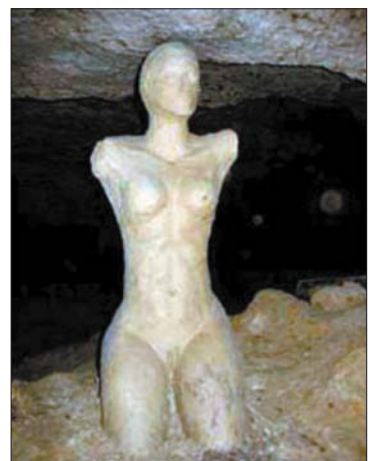
У Тернопільській області відкрито перший в Україні підземний музей скульптур. Арт-об'єктами декорували найдовшу в світі гіпсову печеру «Оптимістична». Головний вхід до печери, протяжністю 234 км, знаходиться в селі Корольовка Борщевського району Тернопільської області. Печера занесена до книги Рекордів Гіннесу, як найдовша у світі гіпсова печера, найдовша печера Євразії та друга печера по довжині серед печер світу.

Печера «Оптимістична» гостинно зустрічає туристів зі всіх куточків світу. Унікальність і краса печери приваблює спелеологів і учених.

Всі експонати музею зроблені з чистої вологої глини, яка є в печері. Тут можна побачити такі експо-

зиції, як «Доісторичний акваріум», «Загадка природи», «Містер Глиба» і багато інших.

Печера «Оптимістична» утворилася внаслідок розчинення підземними водами гіпсу неогенового віку (14 млн. років). Вона є складним за своєю будовою горизонтальним площинним лабіринтом гротів, ходів та галерей різної форми і розміру, закладеним у 20-метровому пласті темно-бурого (у верхній частині) і жовтуватого-сірого (у нижній частині) гіпсу.

Школярі позмагалися у спортивному орієнтуванні

Хороший активний відпочинок на канікулах підготував для школярів Волинський обласний центр туризму, спорту та екскурсій. Це походи вихідного дня, навчально-тренувальні збори на турбазі «Юний турист», екскурсії, змагання.

Найбільш масовими були традиційні XII відкриті обласні змагання серед учнівської молоді зі спортивного орієнтування «Волинська осінь».

Змагання проходили у чотирьох зонах області: Ковелі, на околицях смт. Ратне, с. Терешківці Горохівського району та Ківерцях з 29 жовтня і завершилися 4 листопада. У масових стартах взяли участь понад 600 школярів із 16 районів та міст

області, а також спортсмени із сусідньої Рівненської області. Протягом чотирьох днів учасники вели напружену боротьбу за першість у шести вікових групах. Високі результати в командному заліку продемонстрували орієнтувальники з обласного центру, Маневидького, Ратнівського, Любомльського, Ковельського, Камінь-Каширського, Іваничівського, Луцького та Турійського районів.

Незважаючи на нестійку та прохолодну погоду, у другий день змагань діти стартували по снігу, у кожного залишилися приємні враження від спілкування на природі з однолітками з різних територій області, азарт від подолання дистанцій і звичайно можливість проявити себе.

